

Sygn. akt IV CSK 200/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa J. M. i J. M.

przeciwko M. M., J. M. i J. M.¹

o wydanie nieruchomości i zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego J. M.

przeciwko J. M. i J. M.¹

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 października 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego i powoda wzajemnego J. M. od wyroku

Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 23 października 2014 r., sygn. akt V Ca 470/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 23 października 2014 r. pozwany i powód wzajemny J.M. uzasadniał wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanek z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.). W odniesieniu do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga to uzasadnienia, że przedstawione zagadnienie prawne jest istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Dla wykazania takiej jego kwalifikacji skarżący powinien przede wszystkim jasno określić treść i zakres zagadnienia prawnego oraz przytoczyć wyczerpujące argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen i wątpliwości związanych z rozumieniem, czy stosowaniem przepisów prawa, których zagadnienie dotyczy i wskazać czy były one już przedmiotem wypowiedzi judykatury.

Uzasadnienia wniosku o przyjęcie wniesionej przez skarżącego J. M. skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na tę przesłankę, które nie spełnia wskazanych wymagań, nie daje podstaw do oceny, że w sprawie powstało istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Powołanie się w skardze kasacyjnej na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, które ma charakter oczywisty, rażący, jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy stosunku prawnego i sprawdzania oceny dowodów. Jest to więc stan rzeczy widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Chodzi o wypadki, w których bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Uzasadnienie wniosku o przyjęciu wniesionej skargi do rozpoznania, oparte jedynie na twierdzeniu o naruszeniu przepisów postępowania, nie daje podstaw do takiej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy w granicach zaskarżenia bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.